

Victorie voor Victoria en haar Stramproys gedicht

Rubriek: Mijn bieb en ik

Victoria Kieljan uit groep 6

Wie heeft de declamatiewedstrijd van Veldeke Wieërt gewonnen? Wie heeft het een gedicht in het dialect het allermooist voordragen? Dat is Victoria Kieljan.

Victoria is gewoon een leuk meisje van tien jaar uit Stramproy. Ze heeft voor de declamatiewedstrijd van Veldeke Wieërt zelf een gedicht geschreven in onvervalst Stramproys: 'Nederlandj'. Dat is knap. Zeker als je niet bent opgegroeid met het dialect. Want Victoria komt oorspronkelijk uit Polen. Ze zit in groep 6 van basisschool de Firtel en woont in Stramproy.

In haar gedicht kan je lezen hoe dat ging, verhuizen naar Nederland. En de taal leren. Dat is niet makkelijk. En nu heeft ze daarover geschreven. In het Stramproys. Ze heeft het zo mooi voorgedragen de ze de prijs van Veldeke heeft gewonnen in de categorie deelnemers van 6 tot en met 12 jaar.

Voorlezen in de bieb

Victoria is elke week in de bibliotheek Stramproy te vinden. En ze is er bijna altijd bij als er wordt voorlezen en geknutseld op de woensdagmiddag. *"Ik heb heel veel met de bibliotheek. Ik vind lezen leuk, daarom dus. Het knutselen met de medewerkers na het voorlezen, vind ik ook SUPER leuk. Ze hebben me veel geholpen door voor te lezen"*.

Hoe heb je Stramproys geleerd?

Annelies Indenkleeft heeft haar geholpen, zegt Victoria. *"We hebben paar keer geoefend en toen ging het vanzelf."*

Heb je tips voor anderen?

"Heel veel oefenen, zoals mijn vader zegt. Oefenen oefenen oefenen!"

Tot slot de tekst van het gedicht waarmee Victoria gewonnen heeft.
Je krijgt eerst een kleine introductie van Victoria

Cześć jestem Victoria Kieljan - Hallo ich bin Victoria Kieljan

Nederlandj

Ich bin in Opole in Polen geboren
Mer mien verblief dao zoj neet lang dooren.
Ich waas 3. We gingen met de auto op stap met oma, mam, mien zusterke kaja en miene pap.
Mer doa was get anders aan de handj. We gingen verhoetze noa Nederlandj.
Det veel hieel neet met. Ich heb degk motte huulen s'nachts in bed.
Waat ziggen ze toch? Ich begreep het neet wat iedereen te zeggen heet.
Kiek ze lachen. Lachen ze mich oet? Ich kan dat neet zeen aan heur snoet.
Nou zit ich op school en leer de Nederlandse taal.
Schrijven is lastig, mer kalle geit al waal.
Mien hondje karamel heb ich in Brunssum gehaaldj en heb ich alles veur hem vertaaldj.
Hij blaft nu in het Pools, Hollands en het Limburgs dialect.

*Toppie! Goed gedaan Victoria!
We hopen je nog vaak te zien in de bieb.*